

Het zal je maar overkomen...

Een interview met de eigenaren van het perceel

AUTEUR: MAREIKE LANGERWERF i.s.m. PIET WILLEMSE

Het zal je maar gebeuren. Je hebt na lang zoeken een perceel grond gevonden waar je graag zou willen wonen en een huis bouwen. Je hebt het uiteindelijk voor elkaar dat de welstandscommissie akkoord gaat met je bouwplannen. Je hebt een aannemer die begint met uitgraven en dan stuit je op iets...

Het overkwam Henk en Dorine Dekker. Heemkundekring De Heerlyckheit Dongen (heemkundekring) had het plan om een Wazerweijen aan deze bijzondere gebeurtenis te wijden. De coronapandemie, veroorzaakt door het COVID-19-virus, maakte het even moeilijk om afspraken te maken voor een interview. Maar toen de intelligente lockdown wat werd versoepeld en het heerlijk zomerweer werd in Nederland, kwamen er weer mogelijkheden om afspraken buiten te organiseren. Uiteindelijk vond het interview plaats op een regenachtige avond en konden we niet in de fraai aangelegde tuin met paddepoel zitten, maar de ruimte in de prachtige woning van Dorine en Henk was voldoende om de 1,5 meter afstand aan te houden. Samen met Piet Willemse nam ik het interview af en Kees Dankers was ook aangeschoven, om een en ander nader toe te lichten.

Henk en Dorine woonden tot 1988 naar genoegen in Oosterhout, in een modern huis maar met een beetje te veel uitzicht op muren. Dorine wilde dolgraag wonen in een jaren 30-woning, met meer groen eromheen. De zoektocht in Oosterhout had weinig resultaat. Er voldeed eigenlijk niets aan hun eisen en verwachtingen. Toen Dorine op een dag een makelaarskrantje opensloeg, viel haar oog op een prachtige woning aan de Heuvel in Dongen. Tijdens een fietstochtje met de kinderen ging ze op onderzoek uit. Het was niet gemakkelijk te vinden. De Heuvel zal wel het centrum zijn, was haar gedachte. Niet dus. Uiteindelijk kwam ze, na het aan verschillende mensen gevraagd te hebben, terecht bij het huis op de Heuvel. Ze was op slag verliefd. Toen moest Henk nog worden omgepraat, omdat Dongen nou niet zijn directe voorkeur had als woonplaats. Hij ging mee naar Dongen. Ze belden aan en de eigenaar van het huis,

De prachtige jaren 30-woning van Dorine en Henk Dekker op de hoek van de Heuvel

de heer Wim Sprangers, verzorgde direct een rondleiding. Henk was om. Het was een mooi huis, met een fijne grote tuin en gelegen op een prachtig punt. Ze hebben daar met hun kinderen ongeveer dertig jaar heerlijk gewoond. Leuk om te vertellen, is misschien dat Dorine in de garage/winkel van het huis haar grote passie kon beoefenen: het kopen en verkopen van antiek en curiosa. Ook was er nu een grote mooie tuin. Daar mochten meer mensen van genieten. Ze was een van de medeoprichters van de Dongense Open Tuinen Dag. Henk had inmiddels zijn plek in het Dongense ook gevonden.

Rond 2015 kwam bij Henk het idee op om toch nog een keer een huis te bouwen. Een modern en levensloopbestendig huis. Dorine was niet direct enthousiast; een ouder huis had misschien toch wat meer charme. Maar ze stond open voor nieuwe initiatieven. De zoektocht naar een perceel grond begon. Het duurde even, maar uiteindelijk werden ze geattendeerd op een kavel in de Breedstraat. Het was buitengebied weliswaar, met een agrarische bestemming, maar die zou worden gewijzigd in een woonbestemming. Er

De nieuwe woning met carport aan de Breedstraat

De gemetselde put van de voormalige boerderij, vlak naast de carport, met afdekplaat

Voor de foto graaf werd de afdekplaat even weggehaald

werd een optie op de grond genomen en een architect gezocht om hun moderne woonplannen in een bouwplan te verwezenlijken. Het werd een wit vierkanten blok. Eén blik van de welstandscommissie was voldoende. Men kon direct naar huis. Veel te modern voor het buitengebied. Henk was al bij de makelaar om zijn optie op de kavel terug te geven, toen de makelaar zei: "Weet u het zeker? U heeft hier een uniek plekje in handen. Het lijkt wel een stukje Frankrijk." Henk aarzelde even. De makelaar had gelijk en na kort overleg thuis gingen ze over tot aankoop

van de grond. Maar wat nu? Men kwam met een plan. Een schuurwoning zou acceptabel zijn. De architect maakte een ontwerp dat Dorine en Henk aansprak en weer werden de tekeningen ingestuurd. Witte bouwstenen waren toen het probleem. Dat paste niet in de omgeving. Misschien rode stenen en later wit schilderen? Geen optie. Dorine ging mee naar de bespreking op het gemeentehuis. Ze had van alles meegenomen om de plannen te onderbouwen en ze kregen toestemming. Begin 2017 kon met de bouw worden begonnen. Kees Dankers begeleidde de bouw.

Aannemersbedrijf Van Leijssen ging bouwen. Eerst werd een 'vijver' uitgegraven op de 3500 vierkante meter grote kavel, voor de witte grond. Die kon dan later gebruikt worden.

Toen de witte grond te drogen lag, kon worden begonnen met het uitgraven van de grond ten behoeve van de fundering. Als snel stuitte men op de fundering van de oude boerderij van de familie Schellekens, die hier vroeger had gestaan. Toen de fundering was verwijderd, trof de kraanmachinist de kop van een oude stenen put aan. Gelukkig

En zo ziet hij er dan van binnen uit...

was Kees op dat moment aanwezig en als lid van de heemkundekring zag hij direct dat dit iets bijzonders was. De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat het perceel al een 'verdacht' archeologisch gebied was. Direct werd contact opgenomen met Ranko Hamelinck, bestuurslid van de heemkundekring. Die was meteen superenthousiast. Later werd ook nog een zwarte vlek in de grond zichtbaar en hier bleek nog een pluggenput in goede staat met een karrewiel als basis te liggen. Het enthousiasme van de heemkundekring kende geen grenzen meer. Het karrewiel lag in

het water en was dus nog niet verrot en in een goede conditie. Dit moest worden vastgelegd voor het nageslacht, bewaard voor de Dongense bevolking. Gelukkig mocht de heemkundekring zelf de opgravingen doen. Henk en Dorine waren inmiddels natuurlijk ook op de hoogte van de ontwikkelingen op hun bouwplaats. Na een korte aarzeling – zou de bouw niet te veel stagnatie oplepen – werden ze enthousiast. Het is toch wel bijzonder om op een stukje Dongen te gaan wonen waar mensen al eeuwen geleden woonden en werkten. Doordat de afgraving door

de heemkundekring mocht gebeuren en er goed werd afgestemd met bouwbedrijf Van Leijsen, was het tijdverlies minimaal. Ze ondergingen het gebeuren dan ook als een feestje, met gebak op de dag van de opgraving.

De stenen put lag op een plek waar hij met wat kunst- en vliegwerk geen belemmering zou vormen voor de bouw van het huis. Deze is dus blijven liggen en is nog zichtbaar onder een afdekdeksel naast de carport van het huidige huis. Maar de pluggenput lag op de plek waar de badkamer

zou komen. Als hij bleef liggen, zou hij niet meer zichtbaar zijn. Die moest dus worden opgegraven. Onder het genot van koffie met gebak, verzorgd door Dorine en Henk Dekker, begon een hele ploeg vrijwilligers en bestuursleden van de heemkundekring aan de klus. De plaggen werden genummerd en opgeslagen in de Vlaamse schuur van de heemkundekring, De Blikvanger. Het karrewiel werd tijdelijk bij een van de vrijwilligers in een vijver bewaard, zodat hij niet alsnog zou gaan rotten.

Het is de bedoeling om te zijner tijd deze plaggenput op een voor het publiek zichtbare plek weer op te bouwen. Het was een bijna vermakelijk gebeuren, met die mannen die in de modder zaten te wroeten om alles zo goed mogelijk naar boven te brengen en te kunnen bewaren. Er werd zelfs verteld dat een van de 'archeologen' zo vies was, dat hij aan het eind van de dag in de vijver een bad moest gaan nemen. Kortom, de samenwerking tussen de familie Dekker en de heemkundekring is heel prettig verlopen en de plaggenput is dan ook aan de heemkundekring geschonken. Hopelijk zal hij mettertijd ergens in Dongen weer te bezichtigen zijn.

Het gebeurt vaker dat er archeologische vondsten gedaan worden bij bouwplaatsen in Dongen. Vaak gaat het dan om looiersputten, dus de vondst van deze plaggenput was erg bijzonder, zeker omdat hij nog in zo'n goede staat was.

Henk en Dorine voelen zich al helemaal opgenomen in de buurtgemeenschap van 'het Goeije' en hopen nog heel wat jaren van hun prachtige huis in deze mooie rustige omgeving te mogen genieten.

Met dank aan Dorine en Henk Dekker en Kees Dankers voor hun medewerking aan dit artikel.